

Referents i Tradicions identitàries en una república catalana: Els dotze grans de raïm per Cap d'Any

written by Jordi Salat | 4 de gener de 2020

El costum de menjar dotze grans de raïm per Cap d'Any sembla que té l'origen en un "bando municipal" de l'alcalde de Madrid, que es deia José Abascal y Corredano de l'any 1882 i ha esdevingut una tradició espanyola. Una altra opinió és que va néixer l'any 1909 a Alacant, però el cas és que la premsa de Madrid ja ho comentava l'any 1895 quan apareix una referència escrita sobre els dotze raïms que simbolitzen els dotze mesos de l'any, i el president del Consell de Ministres "despidió el año 1895 con uvas y champán". Es fa referència al comiat de l'any vell, no es parla de la rebuda o benvinguda de l'any nou.

I, jo em pregunto: **en una Catalunya republicana i independent d'Espanya hem de continuar amb les tradicions espanyoles?**

No ens hauríem de reconèixer en identifications de naturalitat catalana, que ens facin combregar amb les concepcions culturals de la cultura catalana, amb sentit i criteri

català, i en comunió amb la part particular de la mare Naturalesa de la nostra geografia?

El dotze és una xifra que fa referència als dotze mesos de l'any i a les dotze constel·lacions zodiacals, i també als dotze apòstols cristians segons tradicions catalanes –entre aquestes les dels cristians gnòstics– i les paganes.

Caldrà anar pensant en els costums naturals que han de ser tradicionals en una Catalunya republicana i independent d'Espanya i dels costums i referents del seu marc cultural –determinat per la seva concepció cultural i la seva llengua espanyola–, i el seu marc legal –condicionat per les seves lleis.

Jo proposo que el simbolisme del dotze, que ja és present a la cultura catalana i a les mitologies zodiacalistes de tot el món, es mantingui i se celebri amb menges, de forma comunitària, tots plegats en el moment de les campanades, **dotze ametlles o boletes de torró d'ametlla.**

L'ametlla és un fruit típic de Catalunya, la Corona d'Aragó i la Mediterrània amb connotacions mítiques i relacionat amb les branquetes d'ametller florides que portaven els joglars i trobadors occitans de la Provença i catalans, mallorquins, valencians i altres de la Corona d'Aragó, com Navarra i part del regne de Lleó (que és un nom occità i no pas castellà que fa referència al *Golf dau León* a Occitània)¹, especialment quan a la Corona d'Aragó encara no s'hi parlava el castellà, la llengua políticament anomenada "español".

I, que les dotze campanes siguin a un lloc emblemàtic català i que hi hagi de referent un rellotge que marqui les hores a la catalana, o sigui amb els quarts propis del rellotge català.

Se m'acaba d'acudir que m'agradaria que es fes una plaça on hi hagués un rellotge català i que el nom de la plaça es digués: la plaça del llaç groc.

I que hi hagués un gran llaç groc en el centre d'aquesta plaça i que hagués estat inaugurada amb l'estrena d'una sardana que es digués *El llaç groc*... Per cap d'any tots tenim desitjos per fer-los realitat i somnis per somniar-los.